

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

4588
29 MAR. 2011

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:

- Οικονομικών
- Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- Πολιτισμού και Τουρισμού

Θέμα: Παγκόσμιοι Αγώνες Special Olympics

Σχετικά με την ανοιχτή επιστολή της Ε.Σ.Α.μεΑ προς τον Πρωθυπουργό και τις θέσεις που διατυπώνουν.

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Νίκος Νικολόπουλος <ninikolopoulos@gmail.com>

**ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Ε.Σ.Α.μεΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ κ. ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**

1 μήνυμα

news@esaea.gr <news@esaea.gr>

Προς: ninikolopoulos@gmail.com

14 Μαρτίου 2011 10:53 π.μ.

**ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Ε.Σ.Α.μεΑ.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ κ. ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ****Παγκόσμιοι Αγώνες Special Olympics στην Ελλάδα
της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης 2011****Κύριε Πρωθυπουργέ,**

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ.), με τη σφαιρική θεώρηση των πραγμάτων που τη διακρίνει σε όλη την πορεία της και βιώνοντας την καθημερινή αγωνία των πολιτών με αναπηρία που παλεύουν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της αναπηρίας σε συνθήκες μεγάλης οικονομικής κρίσης, παίρνει ξεκάθαρη και κοινωνικά υπεύθυνη θέση όσον αφορά το πολύ σοβαρό θέμα της διοργάνωσης στην Αθήνα τον Ιούνιο του 2011 των Παγκοσμίων Αγώνων Special Olympics, που απευθύνονται κυρίως στην κατηγορία της νοητικής αναπηρίας.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. θεωρεί ότι η ανάληψη της διοργάνωσης των Παγκοσμίων Αγώνων Special Olympics στην Ελλάδα έρχεται σε απόλυτη αντίθεση με τη γενικότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση της χώρας και της επικρατούσας λογικής των γενικών περικοπών ακόμη και των χαμηλότερων μισθών και συντάξεων!

Αναμφίβολα, όταν η Ελλάδα διεκδίκησε τους συγκεκριμένους αγώνες, η ελληνική οικονομία δεν είχε εισέλθει επίσημα στην επώδυνη κατάσταση που βρίσκεται σήμερα. Όμως αρκεί το κριτήριο της οικονομικής κρίσης για την ανάληψη και διεξαγωγή ή μη των Αγώνων Special Olympics;

Πώς μπορεί κανείς να επιτρέψει την κατασπατάληση πόρων για τη διοργάνωση τέτοιου είδους εκδηλώσεων, όταν οι δομές στήριξης των ατόμων με νοητική αναπηρία και των οικογενειών τους και γενικότερα των ατόμων με αναπηρία βρίσκονται σε δεινή οικονομική κατάσταση; Πώς μπορεί κανείς να υποστηρίξει την πραγματοποίηση αυτών των αγώνων, όταν χιλιάδες άτομα με νοητική αναπηρία και με άλλες βαριές αναπηρίες βρίσκονται εκτός σχολείων, με μόνη στήριξη

την οικογένειά τους;

Όταν το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης αδυνατεί να στηρίξει τη λειτουργία προγραμμάτων και υπηρεσιών που απευθύνονται στα άτομα με αναπηρία, είναι κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά ανεύθυνο να δαπανώνται τεράστια ποσά σε ένα κοσμοπολίτικο γεγονός που δεν θα προσφέρει απολύτως τίποτα στη χώρα. Χρησιμοποιούμε τον όρο ♦κοσμοπολίτικο γεγονός♦ διότι οι Special Olympics δεν αναγνωρίζονται ως αθλητικό γεγονός ούτε από την Ελληνική Πολιτεία, αφού η νομοθεσία περί Αθλητισμού Ατόμων με Αναπηρία τα αγνοεί παντελώς, ούτε όμως από τις διεθνείς αρχές διοργάνωσης αθλητικών γεγονότων (IPC, IWAS κ.λπ.).

Εάν η χώρα έχει τη δυνατότητα να δαπανήσει δεκάδες εκατομμύρια ευρώ, υπολογίζονται τουλάχιστον 26.000.000 ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό και να κινητοποιήσει χορηγίες σημαντικού ύψους για τη χρηματοδότηση αυτών των αγώνων, τότε αυτή η χώρα έχει τουλάχιστον την υποχρέωση να δημιουργήσει αντισταθμιστικά οφέλη, πρώτα από όλα, για τα ίδια τα άτομα με αναπηρία και τις οικογένειές τους και φυσικά για τη δοκιμαζόμενη ελληνική κοινωνία στο σύνολό της.

Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθούμε και στον τρόπο που οι ιθύνοντες - πρώην και νυν - για τους συγκεκριμένους αγώνες στη χώρα, έχουν αντιμετωπίσει συνολικά τη σχέση των αγώνων αυτών με το οργανωμένο εθνικό αναπηρικό κίνημα. Η ηγεσία των Special Olympics στη χώρα, προώθησε επιμελώς την πλήρη απομόνωση του οργανωμένου αναπηρικού κινήματος από την οργανωτική και εκτελεστική επιτροπή των αγώνων.

Επιπρόσθετα, η όλη επικοινωνιακή πολιτική για την προώθηση των αγώνων είναι επιεικώς προβληματική. Δεν έχει καμία σχέση με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας, στηρίζεται σε χαρακτηριστικά φιλανθρωπιστικής αντίληψης, συμπονετικού συντηρητισμού και κολακευτικού λαϊκισμού και αντιμετωπίζει το άτομο με νοητική αναπηρία όχι ως υποκείμενο δικαιωμάτων, αλλά ως αντικείμενο οίκτου και ελέους. Οι αγώνες αυτοί δεν γίνονται για τα άτομα με αναπηρία, αλλά αποτελούν μία ξεπερασμένη παραχώρηση σε ένα συντηρητικό κατεστημένο που διαχειρίζεται αυτήν την υπόθεση στη χώρα τα τελευταία 30 χρόνια.

Ανατρέχοντας στο παρελθόν και κάνοντας μια αποτίμηση, από την οπτική της σχέσης κόστους / οφέλους, της κληρονομιάς που άφησαν οι Παραολυμπιακοί Αγώνες στην Ελλάδα, θα διαπιστώσουμε ότι δεν απέδωσαν αυτό που θα ανέμενε κάποιος, δεν μπόρεσαν δηλαδή να λειτουργήσουν ως προωθητική δύναμη συνολικής θεσμικής αλλαγής για τα ζητήματα της αναπηρίας στη χώρα.

Δεν μπορούμε όμως να μην αναγνωρίσουμε ως θετικά στοιχεία, ότι οι Αγώνες του 2004 δημιούργησαν περισσότερη προσβασιμότητα τουλάχιστον στις ολυμπιακές πόλεις, κινητοποίησαν εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες που γνώρισαν τα άτομα με αναπηρία ως αθλητές, ως επισκέπτες και ως καταναλωτές, και επίσης συνέβαλαν στη θεσμική συγκρότηση του Παραολυμπιακού κινήματος στην Ελλάδα (Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή, Ενιαία Αθλητική Ομοσπονδία ΑμεΑ).

Ο τρόπος διοργάνωσης των Special Olympics στην Ελλάδα, οι εξελίξεις γύρω από τα θέματα του αθλητισμού των ατόμων με αναπηρία, η απαράδεκτη μεταφορά του Παραολυμπιακού αθλητικού κινήματος από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μας δημιουργεί τη βεβαιότητα ότι η χώρα δεν κράτησε ένα από τα θετικά στοιχεία των Παραολυμπιακών Αγώνων του 2004 και ότι η πολιτική και αθλητική ηγεσία βρίσκεται σε φάση ιδεολογικής, πολιτικής και θεσμικής οπισθοδρόμησης στον τομέα του αθλητισμού των ατόμων με αναπηρία. Γκώς είναι δυνατόν να διασπάζεται η θεσμική σχέση του Παραολυμπιακού και Ολυμπιακού αθλητισμού;

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης, που διεκδίκησε τη διοργάνωση των αγώνων στη χώρα μας, είναι ασφαλώς μεγάλη. Όμως, αν η προηγούμενη κυβέρνηση αστόχησε οικονομικά και κοινωνικά με τη διεκδίκηση και ανάληψη των αγώνων, η σημερινή κυβέρνηση πρέπει να θεωρείται συνεργός.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. στη συνάντηση που είχε μαζί σας στις 23 Δεκεμβρίου 2010 τοποθετήθηκε με παρρησία σε αυτό το θέμα και ζήτησε από εσάς, πρώτον να επανέλθει ως αρμοδιότητα ο Παραολυμπιακός αθλητισμός εκεί που ανήκει η αρμοδιότητα για τον Ολυμπιακό αθλητισμό, δηλαδή στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού, και δεύτερον η κυβέρνηση να θεσπίσει, όπως οφείλει, ένα ειδικό πρόγραμμα για τα άτομα με νοητική αναπηρία και άλλες βαριές κατηγορίες αναπηρίας, ως αντισταθμιστικό όφελος για τη διοργάνωση των Special Olympics στη χώρα μας.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. και οι Φορείς - Μέλη της σε όλη τη χώρα, όπως έπραξαν μέχρι σήμερα, θα συνεχίσουν να αγωνίζονται για την εκπόνηση και εφαρμογή μίας σύγχρονης πολιτικής στον τομέα του αθλητισμού για τα άτομα με αναπηρία. Μία πολιτική που θα σέβεται τις αρχές του Παραολυμπιακού αθλητισμού, που θα αναπτύσσει τον μαζικό αθλητισμό και που θα ξαναφέρει στον χώρο του αθλητισμού των ατόμων με αναπηρία την αισιοδοξία ότι στην πατρίδα μας μπορεί να λειτουργήσει η ίση μεταχείριση και να εφαρμοστεί η σύγχρονη δικαιωματική προσέγγιση για την αναπηρία.

Η ελληνική πολιτεία, η οποία στερεί από τα άτομα με νοητική αναπηρία, σύνδρομο down, αυτισμό, βαριές και πολλαπλές αναπηρίες βασικές προϋποθέσεις για την ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία, ενώ ερήμην τους και για λογαριασμό του ♦φαίνεστε♦ διοργανώνει τους εν λόγω αγώνες, οφείλει έστω και τώρα, περίπου στο παρά πέντε, να παρέμβει και να δημιουργήσει συνθήκες αντισταθμιστικού οφέλους. Η δε ελληνική κοινωνία οφείλει να κρίνει με αυστηρότητα και να στείλει τα ανάλογα μηνύματα στους υπεύθυνους διαχείρισης του εν' λόγω εγχειρήματος.

Με εκτίμηση

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ι. ΒΑΡΔΑΚΑΣΤΑΝΗΣ

ΧΡ. ΝΑΣΤΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ_14 03 11.doc

99K
